

عنوان مقاله:

محدودیت های حاکم بر فعالیت اصناف در ایران

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 4، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علیرضا امامی - دانشجوی دکتری حقوق عمومی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

محسن طاهری (نویسنده مسئول) - استادیار گروه حقوق عمومی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران، (نویسنده مسئول)

مریم آقایی بجزستانی - دانشیار گروه حقوق عمومی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

با وجود تلاش های دولت در طول سالیان متمادی، اصناف در دستیابی به جایگاه و نقش اصلی خود رادر جامعه تا حدود زیادی ناموفق عمل نموده اند. این نقوص محصول وجود قوانین ناکافی، مجمل، متضاد و نا کارآمد و بخش عمده دیگر، محصل عدم تضمین این مساله در نزد مجریان قانون از جمله قضات می باشد. لذا از این جهت اهمیت دارد که بررسی شود مراجع قضایی تا چه حد در تضمین این حق ها موفق بوده اند؟. مراجعی مانند دیوان عدالت اداری، علی رغم حمایت نسبی از حقوق و آزادی های این حوزه، پیرامون عمده مصادیق حقوق صنفی از قبیل؛ محدودیت های حاکم بر پیوستن به صنف و اشتغال، تشکل ها و سایر حقوق، به رویه مشخصی دست نیافته است. این تشکت در قسمت قوانین نیز وجود دارد. لذا با اعطای استقلال عمل بیشتر به قضات، اصلاح، شفاف سازی و بروز رسانی قوانین و بازتاب آن در آراء وحدت رویه هیئت عمومی دیوان عدالت اداری، توانمند سازی و عدم تصدیگری توسط دولت می توان به صیانت بهتر از حقوق و آزادی های صنفی امیدوار بود.

کلمات کلیدی:

اصناف، نظام صنفی، رویه قضایی، حقوق و آزادی های صنفی، دیوان عدالت اداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2078208>

